

U S T A W A

z dnia 2014 r.

o zmianie ustawy o wyrobach budowlanych oraz ustawy – Prawo budowlane¹⁾²⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr 92, poz. 881, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) uchyla się pkt 2-4,

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) znaku budowlanym – należy przez to rozumieć znak wskazujący, że wyrób budowlany oznaczony tym znakiem może być udostępniany na rynku krajowym i stosowany przy wykonywaniu robót budowlanych;”,

c) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) wprowadzeniu do obrotu – należy przez to rozumieć wprowadzenie do obrotu, o którym mowa w art. 2 pkt 17 rozporządzenia Nr 305/2011;”,

d) dodaje się pkt 11-15 w brzmieniu:

„11) wycofaniu z obrotu – należy przez to rozumieć wycofanie z obrotu, o którym mowa w art. 2 pkt 23 rozporządzenia Nr 305/2011;

12) udostępnianiu na rynku krajowym – należy przez to rozumieć każde dostarczanie wyrobu budowlanego w celu dystrybucji lub zastosowania na rynku krajowym w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie;

13) zasadniczych charakterystykach – należy przez to rozumieć zasadnicze charakterystyki, o których mowa w art. 2 pkt 4 rozporządzenia Nr 305/2011;

¹⁾ Ustawa stosuje przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz. Urz. UE L 88 z 04.04.2011, str. 5).

²⁾ Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu 2013 r. pod numerem zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97, z 2010 r. Nr 114, poz. 760, z 2011 r. Nr 102, poz. 586, z 2012 r. poz. 951 oraz z 2013 r. poz. 898.

- 14) właściwościach użytkowych wyrobu budowlanego – należy przez to rozumieć właściwości użytkowe wyrobu budowlanego, o których mowa w art. 2 pkt 5 rozporządzenia Nr 305/2011;
 - 15) krajowej ocenie technicznej – należy przez to rozumieć udokumentowaną, pozytywną ocenę właściwości użytkowych tych zasadniczych charakterystyk wyrobu budowlanego, które, zgodnie z zamierzonym zastosowaniem, mają wpływ na spełnienie podstawowych wymagań, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409 oraz z 2014 r. poz. 40), przez obiekty budowlane, w których wyrób będzie zastosowany.”;
- 2) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:
- „Wprowadzenie do obrotu lub udostępnianie na rynku krajowym wyrobów budowlanych”;
- 3) art. 4 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 4. Wyrób budowlany może być wprowadzony do obrotu lub udostępniany na rynku krajowym, jeżeli nadaje się do stosowania przy wykonywaniu robót budowlanych, a jego właściwości użytkowe i zamierzone zastosowanie lub zastosowania umożliwiają prawidłowo zaprojektowanym i wykonanym obiektom budowlanym, w których ma on być zastosowany w sposób trwały, spełnienie podstawowych wymagań, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.”;
- 4) w art. 5 ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „3. Wyrób budowlany nieobjęty zakresem przedmiotowym zharmonizowanych specyfikacji technicznych, o których mowa w art. 2 pkt 10 rozporządzenia Nr 305/2011, może być udostępniany na rynku krajowym, jeżeli został legalnie wprowadzony do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz w Turcji, a jego właściwości użytkowe umożliwiają spełnienie podstawowych wymagań przez obiekty budowlane zaprojektowane i budowane w sposób określony w przepisach techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej.”;
- 5) uchyla się art. 7;

6) w art. 8:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Oznakowanie wyrobu budowlanego znakiem budowlanym jest możliwe, z zastrzeżeniem ust. 2-4, jeżeli producent sporządził, na swoją wyłączną odpowiedzialność, krajową deklarację właściwości użytkowych dla tego wyrobu. Właściwości użytkowe wyrobu, zadeklarowane zgodnie z właściwą przedmiotowo Polską Normą wyrobu lub krajową oceną techniczną, należy odnieść do tych zasadniczych charakterystyk wyrobu, które mają wpływ na spełnienie podstawowych wymagań przez obiekty budowlane, zgodnie z zamierzonym zastosowaniem tego wyrobu. Informacje o właściwościach użytkowych wyrobu w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk tego wyrobu można podać wyłącznie, o ile zostały określone w krajowej deklaracji właściwości użytkowych.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przez umieszczenie lub zlecenie umieszczenia znaku budowlanego na wyrobie budowlanym producent bierze na siebie odpowiedzialność za zgodność tego wyrobu z deklarowanymi właściwościami użytkowymi, wymaganiami określonymi w niniejszej ustawie oraz w przepisach odrębnych, mającymi zastosowanie do tego wyrobu.”,

c) uchyla się ust. 5,

d) dodaje się ust. 5a-5c w brzmieniu:

„5a. Kopia krajowej deklaracji właściwości użytkowych jest dostarczana odbiorcy z każdym wyrobem udostępnianym na rynku krajowym.

5b. Z krajową deklaracją właściwości użytkowych udostępniana jest karta charakterystyki lub informacja o substancjach zawartych w wyrobie, o których mowa odpowiednio w art. 31 lub art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE

i 2000/21/WE (Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem REACH”.

5c. Producent, deklarując właściwości użytkowe w deklaracji, o której mowa w ust. 1, stosuje krajowe systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 6.”,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób deklarowania właściwości użytkowych wyrobów budowlanych oraz krajowe systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobów budowlanych, biorąc pod uwagę załącznik V do rozporządzenia Nr 305/2011 oraz art. 36 i art. 37 tego rozporządzenia;
- 2) grupy wyrobów budowlanych objętych obowiązkiem sporządzania krajowej deklaracji właściwości użytkowych oraz właściwe dla tych grup krajowe systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobów budowlanych, biorąc pod uwagę Tabelę 1 Załącznika IV do rozporządzenia Nr 305/2011 oraz inne wyroby budowlane o szczególnym znaczeniu dla spełniania podstawowych wymagań przez obiekty budowlane, a także wpływ wyrobu budowlanego lub grupy wyrobów budowlanych na spełnienie podstawowych wymagań przez obiekt budowlany, w którym te wyroby są stosowane, oraz decyzje Komisji Europejskiej dotyczące systemów oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych dla poszczególnych grup wyrobów budowlanych i ich zastosowań;
- 3) wzór i treść krajowej deklaracji właściwości użytkowych oraz sposób jej dostarczania odbiorcy, biorąc pod uwagę zawartość deklaracji właściwości użytkowych oraz zasady jej dostarczania określone w art. 6 i art. 7 rozporządzenia Nr 305/2011;
- 4) sposób znakowania wyrobów budowlanych znakiem budowlanym oraz zakres informacji towarzyszących temu znakowi, biorąc pod uwagę sposób umieszczania oznakowania CE i zakres informacji towarzyszącej temu oznakowaniu określony w rozporządzeniu Nr 305/2011.”,

f) uchyla się ust. 7;

7) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Krajową ocenę techniczną wydaje się dla wyrobu budowlanego:

- 1) nieobjętego zakresem przedmiotowym Polskiej Normy wyrobu albo
- 2) jeżeli w odniesieniu do co najmniej jednej zasadniczej charakterystyki tego wyrobu metoda oceny przewidziana w Polskiej Normie wyrobu nie jest właściwa, albo
- 3) jeżeli Polska Norma wyrobu nie przewiduje metody oceny w odniesieniu do co najmniej jednej zasadniczej charakterystyki tego wyrobu.

2. Krajowe oceny techniczne są wydawane, zmieniane, przedłużane i uchylane przez:

- 1) jednostki oceny technicznej (JOT), o których mowa w art. 6b ust. 1, zgodnie z zakresem ich właściwości albo
- 2) jednostki organizacyjne wyznaczone przez ministra właściwego do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

3. Krajową ocenę techniczną wydaje się na wniosek producenta albo grupy producentów na okres 5 lat. Okres ten może być przedłużany na kolejne okresy nie dłuższe niż 5 lat. Krajowa ocena techniczna obowiązuje od dnia jej wydania.

4. Wydanie krajowej oceny technicznej, jej zmiana lub przedłużenie terminu ważności następuje na koszt wnioskodawcy. Odpłatność za te czynności określa się na podstawie iloczynu stawki godzinowej i liczby godzin pracy wykonanej w ramach tych czynności. Wysokość stawki godzinowej nie może być wyższa niż 120 zł.

5. Krajową ocenę techniczną wydaje się po przeprowadzeniu postępowania w sprawie wydania krajowej oceny technicznej na podstawie oceny właściwości użytkowych i przewidywanej trwałości zidentyfikowanego wyrobu budowlanego, potwierdzonych, w zależności od potrzeb, badaniami, obliczeniami, oględzinami, opiniami ekspertów lub innymi dokumentami, z uwzględnieniem przepisów odrębnych, w tym techniczno-budowlanych, oraz zasad wiedzy technicznej.

6. Postępowanie, o którym mowa w ust. 5, obejmuje w szczególności:

- 1) przeprowadzenie analizy ryzyka poprzez określenie możliwych zagrożeń i korzyści związanych ze stosowaniem ocenianego wyrobu budowlanego przy wykonywaniu robót budowlanych;
- 2) ustalenie, na podstawie analizy ryzyka, kryteriów technicznych do oceny właściwości użytkowych wyrobu budowlanego w odniesieniu do zasadniczych

charakterystyk wynikających z przepisów techniczno-budowlanych i zasad wiedzy technicznej;

- 3) określenie metod oceny wyrobu poprzez zaprojektowanie i walidację odpowiednich metod badań i obliczeń do oceny właściwości użytkowych odnoszących się do zasadniczych charakterystyk, z uwzględnieniem aktualnego stanu wiedzy technicznej;
- 4) określenie, na podstawie analizy i oceny procesu produkcyjnego wyrobu budowlanego, wymagań w odniesieniu do zakładowej kontroli produkcji w celu zapewnienia stałości właściwości użytkowych w procesie produkcyjnym tego wyrobu.

7. Zmiana krajowej oceny technicznej dokonywana jest na wniosek jej właściciela przez jednostkę, która wydała krajową ocenę techniczną, po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w ust. 5, w stosownym do zmian zakresie.

8. Przedłużenie terminu ważności krajowej oceny technicznej dokonywane jest na wniosek jej właściciela przez jednostkę, która wydała krajową ocenę techniczną, po przeprowadzeniu postępowania sprawdzającego. W postępowaniu potwierdza się spełnianie wymagań określonych w ust. 1 oraz pozytywną ocenę przydatności wyrobu, o właściwościach użytkowych określonych w wydanej krajowej ocenie technicznej, do stosowania przy wykonywaniu robót budowlanych.

9. Krajowa ocena techniczna uchylana jest przez jednostkę, która ją wydała, z własnej inicjatywy albo na wniosek Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego z udziałem wnioskodawcy, w przypadku:

- 1) zmian w odrębnych przepisach i normach;
- 2) istotnych zmian w stanie wiedzy technicznej;
- 3) niepotwierdzenia w trakcie stosowania pozytywnej oceny przydatności wyrobu, o właściwościach użytkowych określonych w wydanej krajowej ocenie technicznej, do stosowania przy wykonywaniu robót budowlanych.

10. Jednostki, o których mowa w ust. 2, prowadzą wykaz wydanych i wykaz uchylonych krajowych ocen technicznych oraz przekazują Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego informację o wydanej oraz uchylonej krajowej ocenie technicznej, która powinna zawierać:

- 1) numer krajowej oceny technicznej;

- 2) nazwę wyrobu budowlanego;
- 3) określenie wnioskodawcy;
- 4) określenie rodzaju wyrobu budowlanego, jego typu i zamierzonego zastosowania;
- 5) wskazanie okresu ważności krajowej oceny technicznej lub datę jej uchylenia.

11. Minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zawartość wniosku o wydanie krajowej oceny technicznej oraz tryb jej wydawania lub zmiany;
- 2) zawartość krajowej oceny technicznej;
- 3) sposób ustalania liczby godzin pracy niezbędnych do wydania, zmiany lub przedłużenia terminu ważności krajowej oceny technicznej;
- 4) sposób prowadzenia wykazu wydanych i wykazu uchylonych krajowych ocen technicznych oraz zakres umieszczonych w nich danych.

12. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 11, należy zapewnić aby:

- 1) zawartość wniosku o wydanie krajowej oceny technicznej umożliwiała dokonanie oceny przydatności wyrobu budowlanego do stosowania w budownictwie;
- 2) zawartość krajowej oceny technicznej zapewniała podstawę do określenia przez producenta właściwości użytkowych wyrobu w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk;
- 3) sposób ustalania liczby godzin pracy niezbędnych do wydania, zmiany lub przedłużenia terminu ważności krajowej oceny technicznej odnosił się do rzeczywistej liczby godzin pracy potrzebnych do wykonania tych czynności;
- 4) postępowanie w sprawie wydania lub zmiany prowadzone było w sposób możliwie najmniej uciążliwy dla wnioskodawcy;
- 5) prowadzone wykazy zapewniały jednolitą informację o wydanych i uchylonych krajowych ocenach technicznych.

13. Minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, mając na uwadze konieczność zapewnienia wydawania krajowych ocen technicznych dla wyrobów budowlanych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 8 ust. 6, wyznacza, w drodze decyzji, jednostki, o których mowa w ust. 2 pkt 2, upoważnione do wydawania

krajowych ocen technicznych, oraz monitoruje działania i kompetencje jednostek, o których mowa w ust. 2.

14. Decyzja, o której mowa w ust. 13, wydawana jest na wniosek jednostki organizacyjnej posiadającej osobowość prawną, jeżeli spełnia ona wymagania dotyczące jednostek do spraw oceny technicznej określone w Tabeli 2 Załącznika IV do rozporządzenia Nr 305/2011. W przypadku wyrobów budowlanych niewymienionych w Tabeli 1 Załącznika IV do rozporządzenia Nr 305/2011, dodatkowo wymagana jest szczegółowa znajomość Polskich Norm wyrobów budowlanych w zakresie wnioskowanej właściwości oraz metod badań i obliczeń dla tych wyrobów.

15. Wniosek, o którym mowa w ust. 14, zawiera:

- 1) oznaczenie jednostki organizacyjnej składającej wniosek, jej siedzibę i adres;
- 2) określenie zakresu przedmiotowego wniosku poprzez wskazanie wyrobów budowlanych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 8 ust. 6.

16. Do wniosku, o którym mowa w ust. 14, dołącza się oświadczenie o spełnieniu wymagań określonych dla jednostki organizacyjnej ubiegającej się o upoważnienie do wydawania krajowych ocen technicznych oraz dokumenty potwierdzające spełnienie tych wymagań.

17. Decyzja, o której mowa w ust. 13, zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie jednostki organizacyjnej, jej siedzibę i adres;
- 2) określenie zakresu właściwości poprzez wskazanie wyrobów budowlanych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 8 ust. 6.

18. Minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, w drodze decyzji, ograniczy zakres właściwości jednostki organizacyjnej albo uchyli decyzję, o której mowa w ust. 13, w przypadku stwierdzenia, że jednostka przestała spełniać w całości albo w części wymagania niezbędne do uzyskania upoważnienia do wydawania krajowych ocen technicznych.

19. Wykaz jednostek, o których mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej.”;

8) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Obowiązki producentów, upoważnionych przedstawicieli producentów, importerów i sprzedawców w zakresie wyrobów budowlanych znakowanych znakiem budowlanym

Art. 10a. 1. Producent wyrobu budowlanego sporządza krajową deklarację właściwości użytkowych oraz umieszcza na wyrobie znak budowlany. Producent sporządza krajową dokumentację techniczną zawierającą wszystkie istotne elementy związane z wymaganym krajowym systemem oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych.

2. Producent stosuje procedury zapewniające utrzymanie w produkcji deklarowanych właściwości użytkowych wyrobu, w tym w uzasadnionych przypadkach prowadzi badania próbek wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku.

3. Producent umieszcza na wyrobie budowlanym informację towarzyszącą określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 8 ust. 6 oraz dodatkową informację umożliwiającą identyfikację wyrobu.

4. W przypadku, gdy wielkość lub charakter wyrobu budowlanego uniemożliwiają umieszczenie na nim informacji, o których mowa w ust. 3, wymagane informacje producent umieszcza na opakowaniu lub w dokumentach towarzyszących temu wyrobowi.

5. Producent wraz z wyrobem budowlanym udostępnianym na rynku krajowym dostarcza i udostępnia dokumenty wynikające z art. 8 ust. 5a i 5b, a także dostarcza instrukcje stosowania i obsługi oraz informacje dotyczące zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa, jakie wyrób stwarza podczas stosowania i użytkowania.

6. Informacje, dokumenty i instrukcje, o których mowa w ust. 3 i 5, sporządza się w języku polskim.

7. Producent, który uzna, że wprowadzony przez niego do obrotu wyrób budowlany nie spełnia wymagań określonych w niniejszej ustawie, bezzwłocznie podejmuje, stosownie do okoliczności, konieczne środki naprawcze w celu usunięcia nieprawidłowości lub wycofania wyrobu budowlanego z obrotu lub z użytkowania.

8. Jeżeli wyrób budowlany, o którym mowa w ust. 7, stwarza zagrożenie, producent niezwłocznie informuje o tym właściwe organy, podając szczegółowe informacje, w tym o rodzaju niezgodności oraz o podjętych środkach naprawczych.

9. Producent, jeżeli wystąpi taka konieczność, prowadzi, w odniesieniu do wprowadzonych do obrotu wyrobów budowlanych, ewidencję skarg, wyrobów nie spełniających wymagań określonych w niniejszej ustawie i wyrobów wycofanych z obrotu lub z użytkowania, a także informuje sprzedawców o tego rodzaju działaniach.

10. Producent przechowuje krajową deklarację właściwości użytkowych oraz związaną z nią krajową dokumentację techniczną przez okres co najmniej 10 lat od dnia wprowadzenia wyrobu budowlanego do obrotu.

Art. 10b. 1. Producent może wyznaczyć, w formie pisemnej, upoważnionego przedstawiciela mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W przypadku, gdy producent ma siedzibę poza terytorium Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – lub Turcji, wyznacza upoważnionego przedstawiciela, o którym mowa w ust. 1.

3. Zakres udzielonego pełnomocnictwa powinien umożliwić upoważnionemu przedstawicielowi wykonywanie co najmniej następujących zadań:

- 1) przechowywanie krajowej deklaracji właściwości użytkowych i krajowej dokumentacji technicznej do dyspozycji właściwego organu przez okres co najmniej 10 lat od dnia udostępnienia wyrobu budowlanego na rynku krajowym;
- 2) na uzasadnione żądanie właściwego organu dostarczanie organowi informacji i dokumentacji, niezbędnych do wykazania zgodności danego wyrobu budowlanego z deklaracją właściwości użytkowych i z innymi mającymi zastosowanie wymaganiami określonymi w niniejszej ustawie;
- 3) na żądanie właściwego organu - współpracę z organem w działaniach podjętych w celu usunięcia zagrożeń, jakie stwarzają wyroby budowlane objęte udzielonym pełnomocnictwem.

4. Zakres udzielonego pełnomocnictwa nie może obejmować sporządzania krajowej dokumentacji technicznej.

Art. 10c. 1. Importer wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 5 ust. 2 i 3, może wprowadzić do obrotu lub udostępnić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

wyłącznie wyroby budowlane, które spełniają wymagania określone w niniejszej ustawie.

2. Importer zapewnia, aby w czasie, gdy ponosi on odpowiedzialność za wyrób budowlany, warunki jego przechowywania lub transportu nie wpływały niekorzystnie na jego zgodność z krajową deklaracją właściwości użytkowych i z innymi wymaganiami określonymi w niniejszej ustawie.

3. Importer umieszcza na wyrobie budowlanym swoją nazwę lub zastrzeżony znak towarowy oraz swój adres kontaktowy.

4. W przypadku, gdy wielkość lub charakter wyrobu budowlanego uniemożliwiają umieszczenie na nim informacji, o których mowa w ust. 3, importer umieszcza wymagane informacje na opakowaniu lub w dokumentach towarzyszących temu wyrobowi.

5. Importer, który uzna, że wyrób budowlany nie jest zgodny z krajową deklaracją właściwości użytkowych lub nie spełnia innych wymagań określonych w niniejszej ustawie, nie wprowadza wyrobu budowlanego do obrotu ani go nie udostępnia na rynku krajowym, dopóki nieprawidłowości nie zostaną usunięte, a w przypadku wyrobu budowlanego już wprowadzonego do obrotu bezzwłocznie podejmuje stosowne do okoliczności, konieczne środki naprawcze w celu usunięcia nieprawidłowości lub wycofania wyrobu budowlanego z obrotu lub użytkowania.

6. Jeżeli wyrób budowlany, o którym mowa w ust. 5, stwarza zagrożenie, importer informuje o tym producenta oraz właściwy organ.

7. Importer przechowuje kopię krajowej deklaracji właściwości użytkowych przez okres co najmniej 10 lat od dnia wprowadzenia wyrobu budowlanego do obrotu i zapewnia przez ten okres udostępnianie właściwemu organowi, na jego żądanie, krajowej dokumentacji technicznej.

8. Na żądanie właściwego organu importer współpracuje z tym organem we wszelkich działaniach podjętych w celu usunięcia zagrożeń, jakie stwarzają wyroby budowlane udostępnione przez niego na rynku krajowym.

9. Przepisy art. 10a ust. 5, 6 i 9 stosuje się odpowiednio do importera.

Art. 10d. 1. Sprzedawca może udostępnić na rynku krajowym wyroby budowlane, o których mowa w art. 5 ust. 2, jeżeli są one oznakowane znakiem budowlanym i towarzyszą im dokumenty, informacje i instrukcje, o których mowa w art. 10a ust. 3

i 5. W przypadku wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 5 ust. 3, sprzedawca udostępnia wyłącznie wyroby, które spełniają wymagania określone w tym przepisie.

2. Na żądanie właściwego organu sprzedawca współpracuje z tym organem w działaniach podjętych w celu usunięcia zagrożeń, jakie stwarzają wyroby budowlane udostępnione przez niego na rynku krajowym.

3. Przepisy art. 10c ust. 2, 5 i 6 stosuje się odpowiednio do sprzedawcy.”;

9) tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:

„Organy właściwe w zakresie kontroli i postępowania administracyjnego w sprawie wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym oraz obowiązki tych organów”;

10) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Do podstawowych obowiązków właściwych organów należy kontrola wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym wyrobów budowlanych, prowadzenie postępowań administracyjnych w tym zakresie oraz wykonywanie zadań, o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt 1- 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. 2010 r. Nr 138, poz. 935, z późn. zm.⁴⁾).”;

11) w art. 13 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) prowadzenie postępowań administracyjnych w I instancji, z zastrzeżeniem art. 14 ust. 3a;”;

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) przekazywanie Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego informacji o wynikach zleconych badań próbek, przeprowadzonych kontrolach wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym oraz wydanych postanowieniach i decyzjach, a także o wydanych opiniach, o których mowa w pkt 6;”;

12) w art. 14:

a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) gromadzenie informacji o wynikach zleconych badań próbek, przeprowadzonych kontrolach wyrobów budowlanych wprowadzonych do

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 107, poz. 679, Nr 114, poz. 760, z 2011 r. Nr 102, poz. 586, Nr 227, poz. 1367, z 2012 r. poz. 1529 oraz z 2013 r. poz. 898.

obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym, wydanych postanowieniach, decyzjach i opiniach;”

b) w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:
„4) wydawać wojewódzkim inspektorom nadzoru budowlanego wytyczne i zalecenia dotyczące kontroli wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym oraz sprawować nadzór nad ich realizacją;

5) wydawać wojewódzkim inspektorom nadzoru budowlanego wytyczne i zalecenia, zapewniające jednolitość postępowań w sprawach wyrobów budowlanych.”

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego może prowadzić postępowania administracyjne w I instancji na podstawie ustaleń przeprowadzonej przez siebie kontroli. W takim przypadku wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego nie wszczyna postępowania administracyjnego.”

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

1) zakres informacji o wynikach zleconych badań próbek, przeprowadzonych kontrolach wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym, wydanych postanowieniach, decyzjach i opiniach, przekazywanych przez wojewódzkich inspektorów nadzoru budowlanego Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego,

2) sposób i termin przekazywania tych informacji
– mając na uwadze potrzebę monitorowania systemu kontroli wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym.”;

13) w art. 15 w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) może usunąć wpis w Wykazie po upływie 5 lat od dnia dokonania wpisu.”;

14) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Kontrola i postępowanie administracyjne w sprawie wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym wyrobów budowlanych”;

15) w art. 16 ust. 2a i 3 otrzymują brzmienie:

„2a. Na zasadach określonych w art. 25 ust. 2-6 można pobierać próbki wyrobu budowlanego z wyrobów budowlanych składowanych na terenie budowy, jeżeli budowa prowadzona jest w ramach działalności gospodarczej inwestora lub obiekt budowlany jest wznoszony w celu wprowadzenia go do obrotu, a także budowy prowadzonej z wykorzystaniem środków publicznych. Wyniki badań próbek wyrobu budowlanego mogą stanowić podstawę wszczęcia kontroli.

3. W kontroli prowadzonej przez właściwy organ, a dotyczącej wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 5 ust. 1, może uczestniczyć pracownik Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, upoważniony przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za zgodą organu prowadzącego kontrolę, lub przedstawiciel właściwego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Turcji, do czynności którego stosuje się przepisy niniejszego rozdziału dotyczące osoby kontrolującej.”;

16) w art. 17 ust. 3 i 3a otrzymują brzmienie:

„3. Kontrola dotyczy wyłącznie wyrobu budowlanego, prawidłowości jego oznakowania, oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych oraz jego zamierzonego zastosowania.

3a. Kontrolę wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku krajowym prowadzi się zgodnie z programem kontroli albo jako kontrolę doraźną.”;

17) w art. 18:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W trakcie kontroli kontrolujący może żądać od kontrolowanego producenta albo importera przedstawienia:

- 1) deklaracji właściwości użytkowych lub krajowej deklaracji właściwości użytkowych;
- 2) nazwy i adresu zakładu, w którym wyrób jest wytwarzany, a w przypadku wyrobów importowanych nazwy i adresu producenta;

- 3) karty charakterystyki lub informacji o substancjach zawartych w wyrobie, o których mowa odpowiednio w art. 31 lub art. 33 rozporządzenia REACH;
- 4) ogólnego opisu wyrobu budowlanego, schematów, instrukcji stosowania, instrukcji obsługi oraz informacji dotyczących zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa, jakie wyrób stwarza podczas stosowania i użytkowania.

2. Kontrolujący może dodatkowo żądać od producenta dokumentacji technicznej, o której mowa w art. 10a ust. 1 niniejszej ustawy oraz w art. 11 ust. 1 rozporządzenia Nr 305/2011, a w przypadku importera wyznaczyć termin udostępnienia tej dokumentacji.”,

b) w ust. 3:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dokumentów, instrukcji, informacji i opisów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3 i 4.”,

– uchyla się pkt 3,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku, gdy kontrolowany wyrób budowlany może stwarzać zagrożenie dla życia, zdrowia, mienia lub środowiska, kontrolujący może żądać od kontrolowanego sprzedawcy, jeżeli producent lub importer ma siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przedstawienia, w wyznaczonym terminie, dokumentacji technicznej, o której mowa w art. 10a ust. 1 niniejszej ustawy oraz w art. 11 ust. 1 rozporządzenia Nr 305/2011.”;

18) w art. 22c:

a) w ust 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Właściwy organ może, w drodze postanowienia, dokonać zabezpieczenia wyrobu budowlanego przed dalszym przekazywaniem, jeżeli:”,

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) kontrolowany nie przedstawi deklaracji, informacji oraz dokumentacji technicznej, związanych z kontrolowanym wyrobem budowlanym, o których mowa w art. 18 ust. 1-4, albo

2) dokumenty wskazują, że wyrób budowlany może nie spełniać wymagań określonych niniejszą ustawą, albo”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Organ, który wydał w I instancji postanowienie, o którym mowa w ust. 1, stwierdza, w drodze postanowienia, jego wygaśnięcie przed upływem 2 miesięcy od dnia doręczenia, jeżeli ustały przyczyny uzasadniające zabezpieczenie wyrobu budowlanego.

5. Zabezpieczenia wyrobu budowlanego dokonuje się przez opieczętowanie oraz sporządzenie inwentaryzacji w formie protokołu. Przepisy art. 22a stosuje się odpowiednio.”;

19) w art. 25 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy organ może poddać wyrób budowlany, zabezpieczony zgodnie z art. 22c, badaniom lub zlecić ich przeprowadzenie w zakresie wynikającym z dokumentów i dowodów określonych w art. 22c ust. 1, w celu ustalenia, czy posiada on deklarowane przez producenta właściwości użytkowe.”;

20) w art. 26:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy organ może zlecić badanie pobranych próbek wyrobu budowlanego lub próbek kontrolnych akredytowanemu laboratorium. Badanie próbki kontrolnej przeprowadza się na wniosek kontrolowanego.”;

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Wyniki badań próbek, o których mowa w ust. 1, Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego publikuje, w formie komunikatu, w Biuletynie Informacji Publicznej Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego.”;

21) w art. 30:

a) w ust. 1 pkt 1-3 otrzymują brzmienie:

„1) postanowienie zakazujące dalszego udostępniania wyrobu budowlanego przez sprzedawcę, wyznaczając termin usunięcia określonych nieprawidłowości albo

2) decyzję zakazującą dalszego udostępniania wyrobu budowlanego przez sprzedawcę oraz decyzję nakazującą wycofanie z obrotu tego wyrobu przez producenta lub importera, albo

3) decyzję nakazującą wycofanie z obrotu wyrobu budowlanego przez sprzedawcę, jeżeli producent lub importer ma siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przysługuje zażalenie.”,
- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. W przypadku nieusunięcia w terminie nieprawidłowości określonych w postanowieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, właściwy organ zakazuje, w drodze decyzji, obrotu wyrobem budowlanym.”;

22) w art. 31:

- a) w ust. 1 pkt 1-3 otrzymują brzmienie:
 - „1) postanowienie zakazujące dalszego udostępniania wyrobu budowlanego, wyznaczając termin usunięcia określonych nieprawidłowości albo
 - 2) decyzję nakazującą wycofanie z obrotu wyrobu budowlanego, albo
 - 3) decyzję nakazującą ograniczenie udostępniania wyrobu budowlanego użytkownikowi, konsumentowi i sprzedawcy.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przysługuje zażalenie.”,
- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. W przypadku nieusunięcia w terminie nieprawidłowości określonych w postanowieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, właściwy organ nakazuje, w drodze decyzji, wycofanie z obrotu wyrobu budowlanego.”;

23) w art. 31a:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W decyzji nakazującej wycofanie z obrotu wyrobu budowlanego, o której mowa w art. 30 i art. 31, właściwy organ może nakazać producentowi, importerowi lub sprzedawcy odkupienie wyrobu na żądanie osób, które faktycznie nim władają.”,
- b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:
„4. Postanowienia i decyzje, o których mowa w art. 30 i art. 31, wydaje się w zależności od rodzaju stwierdzonych niezgodności wyrobu budowlanego z wymaganiami określonymi niniejszą ustawą oraz od stopnia zagrożenia powodowanego przez wyrób budowlany, mając na celu, w szczególności, zapobieżenie powstaniu zagrożenia lub usunięcie już istniejącego oraz zapewnienie

bezpieczeństwa, zdrowia i życia użytkowników obiektów budowlanych, a także ochronę środowiska.

5. W przypadku stwierdzenia niezgodności, o których mowa w art. 59 rozporządzenia Nr 305/2011, albo w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w oznakowaniu znakiem budowlanym, braku oznakowania znakiem budowlanym, braku krajowej deklaracji właściwości użytkowych lub jej nieprawidłowego sporządzenia, oraz w przypadku, gdy krajowa dokumentacja techniczna jest niekompletna lub niedostępna u kontrolowanego, właściwy organ wydaje postanowienie, o którym mowa w art. 30 ust. 1 pkt 1 albo w art. 31 ust. 1 pkt 1, wyznaczając termin usunięcia nieprawidłowości.”;

24) w art. 32 uchyla się pkt 2;

25) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu:

„Art. 32a. Właściwy organ na wniosek producenta, importera lub sprzedawcy, w drodze decyzji, stwierdza:

- 1) usunięcie niezgodności wyrobu budowlanego z wymaganiami określonymi niniejszą ustawą albo
- 2) wycofanie z obrotu wyrobu budowlanego.”;

26) w art. 33 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stronami w postępowaniu administracyjnym są: producent, importer lub kontrolowany sprzedawca wyrobu budowlanego.”;

27) w art. 34 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) umieszcza oznakowanie CE albo znak budowlany na wyrobie budowlanym, który nie posiada zadeklarowanych właściwości użytkowych określonych w deklaracji właściwości użytkowych lub krajowej deklaracji właściwości użytkowych.”;

28) po art. 35 dodaje się art. 35a w brzmieniu:

„Art. 35a. Kto:

- 1) udostępnia wyrób budowlany bez oznakowania CE lub bez znaku budowlanego lub bez informacji towarzyszącej tym oznakowaniom,
- 2) nie sporządza lub sporządza w sposób nieprawidłowy deklarację właściwości użytkowych lub krajową deklarację właściwości użytkowych,
- 3) umieszcza w sposób nieprawidłowy oznakowanie CE lub znak budowlany na wyrobie budowlanym,
- 4) nie sporządza dokumentacji technicznej lub krajowej dokumentacji technicznej

– podlega karze grzywny.”;

29) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. Orzekanie w sprawach określonych w art. 35 i art. 35a następuje na podstawie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409 oraz z 2014 r. poz. 40) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Obiekt budowlany jako całość oraz jego poszczególne części, wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając:”.

b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) spełnienie podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych określonych w Załączniku 1 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz. Urz. UE L 88 z 04.04.2011, str. 5), dotyczących:

- a) nośności i stateczności konstrukcji,
- b) bezpieczeństwa pożarowego,
- c) higieny, zdrowia i środowiska,
- d) bezpieczeństwa użytkowania i dostępności obiektów,
- e) ochrony przed hałasem,
- f) oszczędności energii i izolacyjności cieplnej,
- g) zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych;”;

2) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. Wyroby wytworzone w celu zastosowania w obiekcie budowlanym w sposób trwały o właściwościach użytkowych umożliwiających prawidłowo zaprojektowanym i wykonanym obiektom budowlanym spełnienie podstawowych wymagań, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, można stosować przy wykonywaniu robót budowlanych wyłącznie, jeżeli wyroby te zostały wprowadzone do obrotu lub udostępnione na rynku krajowym zgodnie z przepisami odrębnymi.”;

- 3) w art. 22 po pkt 3d dodaje się pkt 3e w brzmieniu:
„3e) zapewnienie przy wykonywaniu robót budowlanych stosowania wyrobów, zgodnie z art. 10;”;
- 4) w art. 25 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) sprawdzanie jakości wykonywanych robót budowlanych i stosowania przy wykonywaniu tych robót wyrobów zgodnie z art. 10, a w szczególności zapobieganie zastosowaniu wyrobów wadliwych oraz wyrobów budowlanych niedopuszczonych do stosowania w budownictwie;”;
- 5) w art. 81 w ust. 1 w pkt 1 lit. e otrzymuje brzmienie:
„e) stosowania przy wykonywaniu robót budowlanych wyrobów zgodnie z art. 10;”;
- 6) w art. 81c w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) świadczących, że wyroby stosowane przy wykonywaniu robót budowlanych, a w szczególności wyroby budowlane, zostały wprowadzone do obrotu lub udostępnione na rynku krajowym zgodnie z przepisami odrębnymi.”;
- 7) w art. 84a w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) sprawdzanie wyrobów stosowanych przy wykonywaniu robót budowlanych w zakresie zgodności z art. 10, w szczególności wyrobów budowlanych.”.

Art. 3. 1. Wyroby budowlane, o których mowa w art. 5 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy, wprowadzone do obrotu ze znakiem budowlanym przed dniem wejścia w życie przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 5-8 niniejszej ustawy, mogą być udostępniane na rynku krajowym po tym dniu.

2. Dla wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 5 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy, producent może sporządzić krajową deklarację właściwości użytkowych na podstawie krajowej deklaracji zgodności wydanej przed dniem wejścia w życie przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 5-8 niniejszej ustawy.

3. Aprobaty techniczne wydane przed dniem wejścia w życie przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 5-8 niniejszej ustawy, mogą być wykorzystywane jako krajowe oceny techniczne do końca okresu ważności tych aprobat.

Art. 4. Do kontroli wyrobów budowlanych i postępowań administracyjnych w sprawach wyrobów budowlanych, o których mowa w art. 5 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy, wprowadzonych do obrotu ze znakiem budowlanym przed dniem wejścia

w życie przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 5-8 niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 5. Do kontroli wyrobów budowlanych i postępowań administracyjnych w sprawach wyrobów budowlanych wszczętych i nie zakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 6. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 8 ust. 6, art. 9 ust. 6 oraz art. 14 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 8 ust. 6, art. 9 ust. 11 oraz art. 14 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 15 ust. 6 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 15 ust. 6 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie w art. 7 ustawy wymienionej w art. 2 niniejszej ustawy zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych i mogą być zmieniane.

Art. 7. Przepisów, o których mowa w art. 2 pkt 1 niniejszej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się, jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) został złożony wniosek o pozwolenie na budowę lub odrębny wniosek o zatwierdzenie projektu budowlanego;
- 2) zostało dokonane zgłoszenie budowy lub wykonania robót budowlanych w przypadku, gdy nie jest wymagane uzyskanie decyzji o pozwoleniu na budowę.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 5-8, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.